

Spånga-Tensta stadsdelsnämnd

29 april 2021

Rashid Mohammed m.fl. (V)

Anna Jonazon m.fl. (S)

Karin Ploen (Fi)

Skrivelse om våld i nära relationer.

De senaste veckornas belysning av de ödesdigra konsekvenser som mäns våld mot kvinnor kan leda till blir ännu mer angeläget mot bakgrund av den rådande pandemin. Flera undersökningar visar att kvinnors utsatthet har ökat när de vardagliga kontakterna i form av arbete, skola, föreningsliv eller träffpunkter minimerats.

Den aktuella diskussionen har kommit att fokusera på vad som ska hända när det värsta redan har hänt. Vi vill lyfta det viktiga förebyggande och stödjande arbete som stadsdelens verksamheter och inte minst socialtjänsten är en viktig del av. Det handlar både om att upptäcka de våldsutsatta och att ge stöd i form av akut skydd, stöd vid anmälan och stöd till barn som kan finnas i närmiljön.

Vi nås av signaler att även socialtjänstens medarbetare på grund av pandemin möter ännu större utmaningar i att utföra sitt viktiga arbete med att både upptäcka och stödja de kvinnor som lever utsatta för fysiskt eller psykiskt våld. Det är svårare för utsatta kvinnor att söka hjälp, samtidigt som det är svårare för socialsekreterare att hjälpa, då fysiska möten inte alltid kan genomföras. Dessutom riskerar arbetsmiljön för socialsekreterare att försämrats vid hemarbete, då det naturliga stödet från både kollegor och chefer försvinner när de svåra övervägandena och samtalen ska genomföras.

Det är oroande att antalet våldsutövare som fått stöd och behandling från RVC minskade under 2020, samtidigt som antalet våldsutsatta kvinnor ökade något under samma period. Mycket tyder dessutom på att mörkertal är stort. Förvaltningen menar i svar på vår tidigare skrivelse att anledningen kan vara att informationsspridningen om RVC pausades under stora delar av 2020. Vi ser därför ett stort behov av att informationsspridningen om RVC prioriteras högre från och med nu.

Mot bakgrund av ovanstående önskar vi att förvaltningen återkommer till nämnden med svar på följande frågor:

1. På vilket sätt har förvaltningen rustat för att möta det ökande antal våldsutsatta som utgör det mörkertal som sannolikt kommer att behöva stöd efter pandemin?
2. Hur arbetar förvaltningen med att samtliga verksamheter har uppdrag att upptäcka vuxna eller barn som kan misstänkas vara utsatta för våld?
3. Hur görs bedömningen av skyddsbehov för våldsutsatta? Hur och var görs placering i skyddat boende, på kort och lång sikt?
4. Hur arbetar förvaltningen för att under pandemin ge stöd till socialsekreterarna, då kollegor och chefer inte finns till hands som vanligt?

5. Stockholms stad genomförde kampanjen "Aldrig igen" med fokus på unga personer, under v 5 och 6 2021. Vilka resultat nådde den kampanjen?

6. I förvaltningens svar på vår tidigare skrivelse nämndes att RVC planerar en utökad informationsinsats och ett intensifierat samarbete med barn- och ungdomsgruppen, familjerätten och RVT. Hur har det arbetet gått? Finns det tillräckliga resurser för att bedriva det arbetet, som motsvarar det ökade behovet?